

ข้อบกพร่องในการตอบข้อสอบหัวข้อ การใช้ภาษาของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๕

ลักขณา ไตรวิวัฒน์*

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และเปรียบเทียบข้อบกพร่องในการตอบข้อสอบวิชาการใช้ภาษาไทย หัวข้อการใช้ภาษา ตอนที่ ๑ จากคำตอบของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๕ ที่ผู้เขียนรับผิดชอบสอน ๒ กลุ่ม เป็นนักศึกษาภาคปกติสายสังคมศาสตร์ ๑ กลุ่ม และนักศึกษาโครงการพิเศษสายวิทยาศาสตร์ ๑ กลุ่ม แต่ละสายมีนักศึกษากลุ่มละ ๒๙ คน รวมทั้งสิ้น ๕๘ คน ผลการศึกษารูปได้ว่า ข้อบกพร่องในการตอบข้อสอบหัวข้อการใช้ภาษาของนักศึกษามี ๒ ประการ คือ การตอบข้อสอบไม่ถูกต้อง และการตอบข้อสอบผิดคำสั่ง นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ตอบข้อสอบไม่ถูกต้องทั้งการตอบข้อบกพร่องและการแก้ไขคำมากกว่านักศึกษาสายสังคมศาสตร์ ส่วนการตอบข้อสอบผิดคำสั่งมีเฉพาะนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์

* รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Errors in the Answers to the Language Usage Examination of the First-year Students in the Semester 1/2012

Laksana Towiwat

Abstract

This article aims to examine, analyze, and compare all errors in the answers to the language usage examination (section 1 language use) of the first-year students in semester 1/2012. 58 students who participated in this study were divided into two groups: the social science students in the regular program (Group 1, N =29) and the science students in the special program (Group 2, N = 29). The results show that errors can be categorized into two types: (1) incorrect answers and (2) misreading instructions. Students from the science group performed less well in error detection and correction tasks than the social science group. In addition, errors from misreading instructions can be found only in the science group.

บทนำ

การเรียนการสอนวิชาบังคับพื้นฐานวิชาหนึ่งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ วิชาการใช้ภาษาไทย (ท.๑๖๑) เป็นวิชาบังคับในหมวดภาษาที่นักศึกษาต้องเรียน สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง วิชาดังกล่าวมุ่งศึกษา “หลักและฝึกทักษะการใช้ภาษาไทย ด้านการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด โดยเน้นการจับใจความสำคัญ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด และการเขียนเรียบเรียงได้อย่างเหมาะสม” (หลักสูตร การศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๕๒. “หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป” http://www.reg.tu.ac.th/registrar/_link/8_knowledge/curric_cd/curric_ba/B_oo_complete.pdf. สืบค้นเมื่อ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖) วิชานี้ นักศึกษาจะต้องศึกษาหัวข้อต่างๆ ได้แก่ ภาษากับความคิด การรับสารและการส่งสาร การใช้ภาษา การจับใจความสำคัญ การเขียนโครงเรื่อง การเขียนย่อหน้า การเขียนคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป การตอบข้อสอบอัตนัย หัวข้อที่สำคัญหัวข้อหนึ่งที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับทุกหัวข้อ และอาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจของวิชานี้ คือ การใช้ภาษา กล่าวคือ ไม่ว่านักศึกษาจะถ่ายทอดความรู้ ความคิดด้วยวิธีการใด ก็จำเป็นต้องใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องสละสลวย จึงจะทำให้ผู้รับสาร เข้าใจความรู้ความคิดได้

จุดมุ่งหมายและขอบเขตในการเขียน

บทความเรื่องนี้ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะศึกษา วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ ข้อบกพร่องในการตอบข้อสอบหัวข้อการใช้ภาษาของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๕ โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน ๒ กลุ่มที่ผู้เขียนเป็นผู้รับผิดชอบสอนทั้งภาคปกติ และโครงการพิเศษภาคภาษาไทย จำนวนกลุ่มละ ๒๙ คน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น ๕๘ คน นักศึกษาภาคปกติเป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ ส่วนนักศึกษาโครงการพิเศษภาคภาษาไทยเป็นนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์

ผู้เขียนจะศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบข้อสอบการใช้ภาษาเฉพาะตอนที่ ๑ ที่ให้นักศึกษาบอกข้อบกพร่องของการใช้ภาษาไทยของคำหรือข้อความที่ขีดเส้นใต้ และแก้ไขเฉพาะคำหรือข้อความเหล่านั้นลงในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้

คำว่า ข้อบกพร่อง ที่ใช้ในบทความนี้หมายถึง การตอบข้อสอบผิด ความผิดพลาดในการใช้ภาษา การทำข้อสอบผิดคำสั่ง เป็นต้น

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

วิชาภาษาไทย (ท.๑๖๑) เป็นวิชาที่เปิดการเรียนการสอนทั้งสองภาคการศึกษา นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียน จำนวน ๓ หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ เป็นผู้รับผิดชอบสอน สำนักทะเบียนและประมวลผลการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้รับผิดชอบแบ่งกลุ่มนักศึกษา แต่ละกลุ่มมีนักศึกษาประมาณ ๓๐-๓๕ คน นักศึกษาแต่ละกลุ่มอาจเป็นนักศึกษาคณะเดียวกันหรือนักศึกษาคณะละคณะ

วิชานี้คณาจารย์จะใช้เอกสารประกอบการสอน ๒ เล่ม คือ หนังสือการใช้ภาษาไทย และเอกสารประกอบการเรียนวิชาการใช้ภาษาไทย (ท.๑๖๑) การเรียนการสอนในชั้นเรียนจะมีทั้งเรียนทฤษฎีและทำแบบฝึกหัด โดยเฉพาะหัวข้อการใช้ภาษาจะมีแบบฝึกหัดหลากหลายให้นักศึกษาได้ฝึกฝน เช่น การแก้ไขคำหรือข้อความ การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา และยังมีแบบฝึกหัดที่มีเนื้อหาเป็นย่อหน้าที่มีข้อบกพร่องของการใช้ภาษาไทยให้นักศึกษาฝึกฝน และหากนักศึกษาต้องการฝึกฝนมากขึ้น ภาควิชาภาษาไทยก็ได้จัดทำแบบฝึกหัดออนไลน์พร้อมเฉลยคำตอบให้นักศึกษาเข้าไปฝึกฝนได้ที่ <http://moodle.tu.ac.th> นอกจากนั้น นักศึกษายังสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือในห้องสมุดอีกด้วย

การวัดผลการเรียนการสอน

ด้วยเหตุที่วิชาการใช้ภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องฝึกทักษะในชั้นเรียน ดังนั้นจึงแบ่งการวัดผลการเรียนการสอนเป็น ๒ ส่วน คือ คะแนนเก็บในชั้นเรียน และคะแนนสอบซึ่งมีทั้งสอบกลางภาคและสอบปลายภาค หัวข้อที่สอบกลางภาค คือ หนังสืออ่านนอกเวลา การจับใจความสำคัญ การใช้ภาษา และหัวข้ออื่นๆ ที่เหลือจะสอบปลายภาค แต่ด้วยเหตุการณ์อุทกภัยที่เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ ทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องปิดภาคเรียนล่าช้า ส่งผลกระทบกับการเรียนการสอนและการสอบ ภาควิชาภาษาไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนการสอบให้เหลือเพียงการสอบปลายภาคเพื่อให้ทันกับเวลาที่มีจำกัดในภาคเรียนนั้น ดังนั้น ในภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๕ จึงต้องเพิ่มข้อสอบหัวข้อการใช้ภาษาไว้ใน การสอบปลายภาค

ลักษณะข้อสอบการใช้ภาษา ตอนที่ ๑

ผู้เขียนจะนำเสนอข้อสอบปลายภาควิชาการใช้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ สอบเมื่อวันจันทร์ที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. หัวข้อการใช้ภาษาเฉพาะตอนที่ ๑ และเฉลยคำตอบที่ถูกต้องที่คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย ได้ร่วมกันพิจารณา ดังนี้

ตอนที่ ๑

คำสั่ง จงบอกข้อบกพร่องของการใช้ภาษาไทยของคำหรือข้อความที่ขีดเส้นใต้ และแก้ไขเฉพาะคำ หรือข้อความเหล่านั้นลงในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้ (๕ คะแนน)

- ๑. ฉันกำลังเรียนหลักสูตรผลิตดอกไม้จากผ้าไหม
- ๒. ทพ.๕ ประกาศรับสมัครผู้ประกาศข่าวบันเทิง
- ๓. ในปัจจุบันมีสารเคมีหลายตัวที่เป็นต้นเหตุของโรคมะเร็ง
- ๔. ขณะนี้กำลังมีการรับสมัครประธานบอร์ดของบริษัทการบินไทย
- ๕. เมื่อคืนนี้มีคนร้ายจับประตูโบลเข้าไปโจรกรรมพระพุทธรูป

และธรรมชาติสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

เฉลยคำตอบตอนที่ ๑

ข้อ	ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา	แก้ไขเป็น
๑	ใช้คำผิดความหมาย	(การ) ประดิษฐ์
๒	ใช้อักษรย่อ/ใช้ตัวย่อ	สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕
๓	ใช้คำลักษณนามผิด	ชนิด
๔	ใช้คำภาษาต่างประเทศ/ใช้ภาษาปาก/ ใช้คำทับศัพท์	คณะกรรมการ/คณะกรรมการบริหาร/ กรรมการ (บริหาร)
๕	ใช้คำผิดหน้าที่	ขโมย

วิเคราะห์คำตอบการใช้ภาษา ตอนที่ ๑

การวิเคราะห์คำตอบการใช้ภาษาไทย ตอนที่ ๑ นี้ ผู้เขียนจะใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ อธิบายความหมายของคำ ส่วนการวิเคราะห์ข้อบกพร่องและการแก้ไขคำให้ถูกต้อง จะใช้หนังสือการใช้ภาษาไทย ของคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นหลัก นอกจากนั้นยังจะใช้ประสบการณ์การสอนของผู้เขียนในการวิเคราะห์ด้วย

คำตอบการใช้ภาษาไทย ตอนที่ ๑ สามารถแบ่งข้อบกพร่องออกเป็น การตอบข้อสอบไม่ถูกต้อง และการตอบข้อสอบผิดคำสั่ง

การตอบข้อสอบไม่ถูกต้อง

จากการศึกษาคำตอบของนักศึกษาสามารถวิเคราะห์คำตอบแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อ ๑. ฉันกำลังเรียนหลักสูตรผลิตดอกไม้จากผ้าไหม

คำตอบที่ถูกต้อง คือ **ผลิต** บกพร่องเพราะ **ใช้คำผิดความหมาย** แก้ไขเป็น (การ) **ประดิษฐ์** เพราะคำว่า **ผลิต** หมายถึง ทำให้เกิดมีขึ้นตามที่ต้องการด้วยอาศัยแรงงานหรือเครื่องจักร เป็นต้น ส่วนคำว่า **ประดิษฐ์** หมายถึง จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น แต่งขึ้น

นักศึกษาที่ตอบถูกต้องทั้งข้อบกพร่องและการแก้ไขคำมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๙ คน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ ๑๙ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จำนวน ๑๐ คน

คำตอบของนักศึกษาที่ตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้อง แต่แก้ไขไม่ถูกต้องมีดังนี้

ข้อบกพร่องของ การใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทย์ฯ
ใช้คำผิดความหมาย	ทำ	๒	๖
	การทำ	๒	๑
	สร้าง	-	๒
	ปลูก	-	๑
	ถัก	-	๑
	การผลิต	-	๑
	ประดิษฐ์	-	๑
รวมทั้งสิ้น		๔	๑๓

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้องแต่แก้ไขคำไม่ถูกต้อง เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๔ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๑๓ คน นักศึกษาแก้ไข **ประดิษฐ์** เป็น **ทำ การทำ สร้าง ปลูก ถัก** ซึ่งไม่ถูกต้องเพราะ

ทำ หมายถึง กระทำ ประกอบขึ้น สร้างขึ้น ก่อขึ้น ดังนั้น คำ ๒ คำ คือ **ทำ** และ **การทำ** จึงมีความหมายกว้าง และไม่สอดคล้องกับบริบทในประโยค คือ ดอกไม้จากผ้าไหม

สร้าง หมายถึง บันดาลหรือทำให้มีขึ้นด้วยวิธีต่างๆ กัน **สร้าง** จึงมีความหมายไม่สอดคล้องกับความในประโยค

ปลูก หมายถึง เอาต้นไม้ หรือเมล็ด หน่อ หัว เป็นต้น ใส่ลงในดินหรือสิ่งอื่นเพื่อให้งอกหรือให้เจริญเติบโต **ปลูก** จึงมีความหมายไม่สอดคล้องกับความในประโยค

ถัก หมายถึง เอาเส้นเชือกหรือหวาย เป็นต้น ไขว้สอดประสานกันให้เป็นลวดลายต่างๆ ทั้งสามคำจึงมีความหมายแตกต่างกับคำว่า **ประดิษฐ์** และเป็นคำที่ไม่สอดคล้องกับความในประโยค คือ ดอกไม้จากผ้าไหม

ส่วนคำตอบที่นักศึกษาแก้ไขเป็น **การผลิต** นั้น ก็เป็นคำตอบที่ยังมิได้แก้ไข ความหมายของคำ นักศึกษาเพียงแต่เปลี่ยนชนิดของคำ จากคำกริยา เป็น คำนาม

การแก้ไขคำข้างต้นอาจแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาไม่แน่ใจ ไม่ทราบความหมาย ที่แท้จริงของคำว่า ผลิต และยังขาดความรู้เรื่องความหมายของคำที่จะใช้ให้สอดคล้อง กับความในประโยค ดังนั้น นักศึกษาจึงพยายามหาคำที่น่าจะมีความหมายใกล้เคียงและ น่าจะใช้แทนคำ **ผลิต** หรืออาจจะใช้คำอื่นที่ทราบความหมายหรือเคยใช้แทนคำ **ผลิต** นอกจากนั้น ยังมีคำตอบอื่นๆ ที่มีข้อบกพร่องอีก ดังนี้

ข้อบกพร่องของ การใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทย์ฯ
ใช้คำผิดหน้าที่	ผลิตภัณฑ์ การผลิต การทำ	๑ ๑ -	- - ๑
ใช้คำผิดบริบท	ปลูก	๑	-
ใช้ประเภทของคำผิด	การผลิต	๑	-
ใช้ระดับภาษาผิด	สร้าง	๑	-
ไม่มีอาการนาม	การผลิต	๑	-
ใช้อาการนามผิด	ทำ การผลิต	- -	๑ ๑
ใช้ภาษาปาก	หัตถกรรมการผลิต	-	๑
ใช้สำนวนต่างประเทศ	การผลิต (ไม่ตอบ)	- -	๑ -
(ไม่ตอบ)	(ไม่ตอบ)	-	๑
รวมทั้งสิ้น		๖	๖

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องของการใช้ภาษา และแก้ไขแตกต่างกัน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์อย่างละ จำนวน ๖ คน ดังจะวิเคราะห์ที่ได้ ดังนี้

การใช้คำผิดหน้าที่ หมายถึง การใช้คำที่ทำหน้าที่ในประโยคไม่ถูกต้อง เช่น ตำแหน่งของคำในประโยคควรเป็นคำกริยา แต่ใช้ผิดเป็นคำนาม เป็นต้น จากข้อบกพร่องนี้ นักศึกษาจึงแก้ไข **ผลิต** ซึ่งเป็นคำกริยาให้เป็นคำนาม คือ **ผลิตภัณฑ์** **การผลิต** **การทำ** ทั้ง ๓ คำนี้เป็นคำตอบที่มีความหมายไม่สอดคล้องกับบริบท กล่าวคือ **ผลิตภัณฑ์** หมายถึง สิ่งที่ทำขึ้น ส่วนความหมายของการผลิต และการทำ ได้กล่าวไว้แล้ว

การใช้คำผิดบริบท หมายถึง คำคำหนึ่งเมื่อปรากฏในข้อความที่แวดล้อมต่างกัน ความหมายของคำนั้นก็แตกต่างกัน ข้อบกพร่องนี้นักศึกษาแก้ไขเป็น **ปลูก** ซึ่งยังใช้ในบริบทของข้อความในประโยคไม่ได้

การใช้ประเภทของคำผิด หมายถึงการใช้คำประเภทต่างๆ เช่น คำนาม คำกริยา คำบุพบทไม่ถูกต้อง การระบุข้อบกพร่องเช่นนี้เป็นคำตอบที่กว้างมากและไม่ชัดเจน จากข้อบกพร่องนี้ นักศึกษาแก้ไขเป็น **การผลิต** จึงไม่ถูกต้องในเรื่องความหมายของคำ

การใช้ระดับภาษาผิด หมายถึง การลดหลั่นของการใช้คำไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับบุคคล โอกาส กาลเทศะ เป็นต้น การระบุข้อบกพร่องเช่นนี้เป็นคำตอบที่กว้างมากและไม่ชัดเจน ข้อบกพร่องนี้นักศึกษาแก้ไขเป็น **สร้าง** ซึ่งยังไม่ถูกต้องทั้งเรื่องระดับภาษาและความหมายของคำ

อาการนาม หมายถึง คำนามที่เกิดจากคำกริยา หรือวิเศษณ์ที่มี การ หรือ ความ นำหน้า นักศึกษาระบุข้อบกพร่องว่า **ไม่มีอาการนาม** คือ ไม่มีคำว่า การ หรือ ความ นำหน้าคำ ผลิต และการระบุข้อบกพร่องว่า **ใช้อาการนามผิด** คือ ต้องมีคำว่า การ นำหน้า ผลิต ก็ไม่ถูกต้อง เพราะคำในตำแหน่งที่ปรากฏในโจทย์จะเป็นคำอาการนามหรือไม่เป็นอาการนามก็ได้ อีกทั้งการแก้ไขคำเป็น **การผลิต** และ **ทำ** ก็ไม่ถูกความหมาย

ภาษาปาก หมายถึง ภาษาที่ใช้พูดทั่วไปในชีวิตประจำวัน คำว่า **ผลิต** ไม่ใช่ภาษาปาก และการที่นักศึกษาแก้ไขเป็น **หัตถกรรมการผลิต** โดยการเติม **หัตถกรรม** (หมายถึง งานช่างที่ทำด้วยมือ โดยถือประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก) ข้างหน้า **การผลิต** ก็มีความหมายไม่ถูกต้อง

การใช้สำนวนต่างประเทศ หมายถึง การใช้สำนวนภาษาตามที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ แต่คำว่า **ผลิต** เป็นคำที่ไม่ใช่สำนวนภาษาที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ การแก้ไขเป็น **การผลิต** จึงไม่ถูกต้อง

การแก้ไขข้อบกพร่องและการแก้ไขคำข้างต้นอาจแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาไม่ทราบความหมายของคำ ไม่ทราบข้อบกพร่องจึงพยายามคาดเดาข้อบกพร่อง และพยายามหาคำที่ใช้แทนคำ **ผลิต** ส่วนการที่นักศึกษาไม่ตอบข้อสอบนั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ทราบคำตอบ หรือตอบข้อสอบไม่ทัน

ข้อ ๒. ททบ.๕ ประกาศรับสมัครผู้ประกาศข่าวบันเทิง

คำตอบที่ถูกต้อง คือ **ททบ. ๕** บกพร่องเพราะ **ใช้อักษรย่อ/ใช้ตัวย่อ** แก้ไขเป็น **สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕**

นักศึกษาที่ตอบถูกต้องทั้งข้อบกพร่องและการแก้ไขคำมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๔ คน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๒ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๒ คน

คำตอบของนักศึกษาที่ตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้อง แต่แก้ไขไม่ถูกต้องมีดังนี้

ข้อบกพร่อง ของการใช้ ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทย์ฯ
ใช้อักษรย่อ/ ใช้ตัวย่อ	สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕	๗	๕
	โทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕	๒	๑
	โทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๕	๒	๑
	สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๕	๒	๑
	สถานีวิทยุและโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕	๒	-
	ไทยทีวีสีกองทัพบกช่อง ๕	๑	๑
	โทรทัศน์สีกองทัพบก	๑	๑
	สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ๕	๑	-
	ไทยทีวีสีกองทัพบกช่อง ๕	๑	-
	สถานีโทรทัศน์กองทัพบกกองทหารราบที่ ๕	๑	-
	การโทรทัศน์แห่งกองทัพบกช่อง ๕	๑	-
	การโทรทัศน์ทหารบก ๕	-	๑
	โทรทัศน์บก ๕	-	๑
	ทางโทรทัศน์บกช่อง ๕	-	๑
	โทรทัศน์ทหารบก ๕	-	๑
	โทรทัศน์ทหารบกช่อง ๕	-	๑
	โทรทัศน์กระบวนการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย	-	๑
	สถานีกองทัพบกช่องห้า	-	๑
	สถานีถ่ายทอดกองทัพบกช่อง ๕	-	๑
	สถานีโทรทัศน์กองทัพบก (ไม่ตอบ)	- ๓	๑ ๒
รวมทั้งสิ้น		๒๔	๒๑

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้องแต่แก้ไขคำไม่ถูกต้อง เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๒๔ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๒๑ คน นักศึกษาแก้ไขตัวย่อ ททบ. ๕ เป็นคำอื่นๆ ที่ไม่แก้ไขเป็น **สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕** ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นตัวย่อเฉพาะองค์กร จึงทำให้มีนักศึกษาสายสังคมศาสตร์และสายวิทยาศาสตร์ตอบทั้งการบอกข้อบกพร่องและแก้ไขได้ถูกต้องเพียงจำนวนสายละ ๒ คน

การที่คำตอบของนักศึกษามีความหลากหลายมากเพราะนักศึกษาไม่ทราบชื่อเต็มของตัวย่อนี้ นอกจากนั้น นักศึกษาบางคนอาจสับสนกับประสบการณ์ที่เคยได้ยินคำว่า **โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย** และ**กองทัพบกทหารราบที่ ๕** จึงนำคำเหล่านี้มาเป็นคำตอบ ส่วนนักศึกษาที่ตอบเฉพาะข้อบกพร่องได้ถูกต้อง แต่ไม่แก้ไขคำนั้น น่าจะเป็นเพราะไม่ทราบชื่อเต็มที่ถูกต้อง และหากตอบก็จะเป็นคำตอบที่ผิด จึงไม่ตอบ

นอกจากนั้น ยังมีคำตอบอื่นๆ ที่มีข้อบกพร่องอีก ดังนี้

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทยาศาสตร์ฯ
ใช้คำย่อ	สถานีกองทัพบกช่อง ๕	๑	๑
	โทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕	๑	-
	โทรทัศน์กองทัพบกแห่งประเทศไทย	-	๑
	โทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๕	-	๑
	สถานีโทรทัศน์ กองทัพบก ๕	-	๑
	ช่อง	-	๑
ใช้ตัวย่อผิด	ไทยโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕	-	๑
ใช้เครื่องหมายผิด	ท.ท.บ. ๕	๑	-
รวมทั้งสิ้น		๓	๖

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องของการใช้ภาษา และ
แก้ไขแตกต่างกัน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๓ คน และสายวิทยาศาสตร์
จำนวน ๖ คน ดังจะวิเคราะห์ได้ ดังนี้

คำย่อ หมายถึง การตัดคำ หรือการละคำให้สั้นลง เช่น รัฐบาล คำย่อ คือ
รัฐ เปิดเผย คำย่อ คือ เผย เป็นต้น **ใช้คำย่อ** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

ตัวย่อผิด หมายถึง การใช้ตัวอักษรเพื่อย่อคำนั้นไม่ถูกต้อง เช่น โรงพยาบาล
ย่อผิดเป็น รย. โรงเรียน ย่อผิดเป็น รน. เป็นต้น **ใช้ตัวย่อผิด** จึงเป็นข้อบกพร่องที่
ไม่ถูกต้อง

เครื่องหมายผิด หมายถึง การใช้เครื่องหมายต่างๆ ไม่ถูกต้อง จากคำตอบ
ของนักศึกษาที่แก้ไขจาก **ททบ. ๕** เป็น **ท.ท.บ. ๕** หมายถึง ขาดเครื่องหมาย
มหัพภาค หรือ จุด (.) ระหว่างตัวอักษรย่อ **เครื่องหมายผิด** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่
ถูกต้อง

การที่นักศึกษาตอบว่า **ใช้คำย่อ** อาจเป็นเพราะนักศึกษายังไม่เข้าใจอย่าง
ถ่องแท้ถึงความแตกต่างระหว่างตัวย่อกับคำย่อ หรืออาจเข้าใจผิดเรียก อักษรย่อ
เป็น คำย่อ นักศึกษาตอบว่า **ใช้ตัวย่อผิด** อาจเป็นเพราะนักศึกษาคิดว่า **ตัวย่อผิด**
หรือ **ใช้ตัวย่อ** มีความหมายไม่ต่างกัน ส่วนการตอบว่า **เครื่องหมายผิด** อาจเป็น
เพราะนักศึกษายังไม่เข้าใจวิธีการใช้ตัวย่อ

ส่วนการแก้ไขคำให้ถูกต้องก็ใช้คำที่ไม่ต่างจากคำตอบที่นักศึกษาตอบข้อ
บกพร่องได้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจด้วยเหตุที่นักศึกษามีประสบการณ์ไม่ต่างกัน และไม่ได้สนใจ
ที่จะทราบคำเต็มของตัวย่อที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน และเป็นที่น่าสังเกตว่าการแก้ไข
คำของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ยังมีข้อบกพร่องเรื่องการสะกดคำไม่ถูกต้อง ได้แก่
ประเทศไทย กองทัพบก **สถานี** **โทรทัศน์** อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ทราบคำที่สะกด
ถูกต้อง หรืออาจเป็นเพราะความเลินเล่อของนักศึกษา

ข้อ ๓. ในปัจจุบันมีสารเคมีหลายตัวที่เป็นต้นเหตุของโรคมะเร็ง

คำตอบที่ถูกต้อง คือ **ตัว** บกพร่องเพราะ **ใช้ลักษณนามผิด** แก้ไขเป็น **ชนิด**

นักศึกษาที่ตอบถูกต้องทั้งข้อบกพร่องและการแก้ไขคำมีจำนวนรวมทั้งสิ้น
๒๙ คน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๒๒ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์
จำนวน ๗ คน

คำตอบของนักศึกษาที่ตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้อง แต่แก้ไขไม่ถูกต้องมีดังนี้

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทย์ฯ
ใช้ลักษณะนามผิด	สาร	-	๓
	อย่าง	-	๑
รวมทั้งสิ้น		๐	๔

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้องแต่แก้ไขคำไม่ถูกต้อง มีเฉพาะนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๔ คน นักศึกษาแก้ไขคำลักษณะนามต่างจากคำตอบที่ถูกต้องเพียง ๒ คำ คือ สาร และ อย่าง แต่เนื่องจากลักษณะนามของคำนามแต่ละคำมีการกำหนดไว้แล้ว และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การที่นักศึกษาแก้ไขลักษณะนามจาก ตัว เป็น สาร หรือ อย่าง จึงไม่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ทราบว่าลักษณะนามของสารเคมีคือคำใด

นอกจากนั้น ยังมีคำตอบอื่นๆ ที่มีข้อบกพร่องอีก ดังนี้

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทย์ฯ
ใช้คำลักษณะนามผิด	ชนิด	๔	๙
ใช้คำสรรพนามผิด		๑	๕
ใช้คำผิดบริบท		๑	-
ใช้ภาษาปาก		๑	-
ใช้คำนามผิด		-	๑
ใช้บุพบทผิด		-	๑
ใช้คำผิดความหมาย		-	๑
ใช้คำ		-	๑
รวมทั้งสิ้น		๗	๑๘

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องของการใช้ภาษา และแก้ไขแตกต่างกัน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๗ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๑๘ คน ดังจะวิเคราะห์ได้ ดังนี้

การใช้คำลักษณะนามผิด เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้องเพราะนักศึกษาสะกดคำ **ลักษณนาม** ไม่ถูกต้อง

การใช้คำสรรพนามผิด หมายถึง การใช้คำที่ทำหน้าที่ประธานในประโยคไม่ถูกต้อง แต่ **ตัว** ไม่ใช่คำสรรพนาม **การใช้สรรพนามผิด** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

การใช้คำผิตบริบท หมายถึง คำคำหนึ่งเมื่อปรากฏในข้อความที่แวดล้อมต่างกัน ความหมายของคำนั้นก็ต่างกัน คำลักษณะนาม มิได้มีความหมายตามข้อความแวดล้อม แต่จะใช้แตกต่างกันตามลักษณะของคำนามแต่ละคำ **การใช้คำผิตบริบท** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

ภาษาปาก หมายถึง ภาษาที่ใช้พูดทั่วไปในชีวิตประจำวัน คำลักษณะนาม **ตัว** ในประโยคนี้มิได้เป็นภาษาปาก **ภาษาปาก** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

การใช้คำนามผิด หมายถึง การใช้คำที่เป็นชื่อของคน สัตว์ สถานที่ สิ่งของ และกิจวิทยาการต่างๆ ไม่ถูกต้อง แม้ลักษณะนามจะเป็นคำนามชนิดหนึ่ง แต่ก็เป็นการใช้คำที่กว้างเกินไป **การใช้คำนามผิด** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

การใช้คำบุพบทผิด หมายถึง คำที่ใช้หน้าคำนาม สรรพนาม กริยา เพื่อให้มีความหมายชัดเจนไม่ถูกต้อง แต่ **ตัว** ไม่ใช่คำบุพบท **การใช้คำบุพบทผิด** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

การใช้คำผิตความหมาย หมายถึง การใช้คำที่มีความหมายไม่ตรง หรือไม่สอดคล้องกับคำ หรือข้อความ แต่การใช้คำลักษณะนามผิดไม่ใช่การใช้คำที่มีความหมายไม่ตรง หรือไม่สอดคล้องกับข้อความ **การใช้คำผิตความหมาย** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

การที่นักศึกษาสะกดคำ **ลักษณะนาม ผิด** อาจเป็นเพราะนักศึกษาค้นเคยกับการเขียนคำว่าลักษณะ หรือเขียนคำนี้ด้วยความเลินเล่อ การตอบว่า **ใช้คำสรรพนาม ผิด ใช้คำนามผิด ใช้คำบุพบทผิด** อาจเป็นเพราะไม่ทราบว่ **ตัว** เป็นคำชนิดใด ส่วนคำตอบ **การใช้คำผิตบริบท** นั้น นักศึกษาอาจเทียบเคียงกับการใช้คำอื่นๆ เช่น

คำกริยาซึ่งหากมีข้อความแวดล้อมเปลี่ยน ความหมายก็จะเปลี่ยนแปลงด้วย และเมื่อคำลักษณะนามเปลี่ยนไปตามคำนาม จึงคิดว่าเป็นการใช้คำผิดบริบท ทั้งยังไม่ใช่ **ภาษาปาก** และไม่ใช่ **คำผิดความหมาย** นอกจากนั้นยังมีนักศึกษาตอบว่า **ใช้คำ** โดยมีได้ระบุว่าใช้คำประเภทใดผิดอีกด้วยเหตุที่นักศึกษายังเขียนตอบไม่ครบความและไม่มีเวลาตรวจทานก่อนที่จะส่งข้อสอบ

ข้อ ๔. ขณะนี้กำลังมีการรับสมัครประธานบอร์ดของบริษัทการบินไทย

คำตอบที่ถูกต้อง คือ **บอร์ด** (board) บกพร่องเพราะใช้คำภาษาต่างประเทศ/**ใช้ภาษาปาก/ใช้คำทับศัพท์** แก้ไขเป็น **คณะกรรมการ/คณะกรรมการบริหาร/กรรมการ (บริหาร)**

นักศึกษาที่ตอบถูกต้องทั้งข้อบกพร่องและการแก้ไขคำมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๗ คน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๑๒ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๕ คน

คำตอบของนักศึกษาที่ตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้อง แต่แก้ไขไม่ถูกต้องมีดังนี้

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ.สายสังคมฯ	จำนวน นศ.สายวิทย์ฯ
ใช้คำภาษาต่างประเทศ	บริหาร	๔	๓
	ผู้บริหาร	๒	๒
	กระดาน	๑	๑
	กรรมการผู้บริหาร	๑	-
	กลุ่มผู้บริหาร	๑	-
	คณะ	๑	-
	ฝ่ายจัดการ	๑	-
	ใหญ่	๑	-
	การเดินทางระหว่างประเทศ	๑	-
	คณะบริหาร	-	๑
	ประธานสาขา	-	๑
	ฝ่ายโครงการ	-	๑

ข้อบกพร่องของ การใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทย์ฯ
	กลุ่ม	-	๑
	แผนก	-	๑
	ผัง	-	๑
	สายการบิน	-	๑
	กระดานเผยแพร่ข่าวสาร	-	๑
	ประชาสัมพันธ์	-	๑
	(ไม่ตอบ)	๓	๕
รวมทั้งสิ้น		๑๖	๒๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องได้ถูกต้องแต่แก้ไขคำไม่ถูกต้อง เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๑๖ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๒๐ คน นักศึกษาตอบข้อบกพร่องของการใช้ภาษาแตกต่างกัน แต่สามารถจัดกลุ่มการตอบ และวิเคราะห์ได้ดังนี้

คำตอบที่มีคำไม่ครบตามเฉลย ได้แก่ **บริหาร คณะ คณะบริหาร** (คำที่ถูกต้อง คือ กรรมการบริหาร/คณะกรรมการบริหาร) คำเหล่านี้จึงแก้ไขไม่ถูกต้อง

คำตอบที่มีคำเกินจากเฉลย ได้แก่ **กรรมการผู้บริหาร** คำที่เกินคือ **ผู้** จึงแก้ไขไม่ถูกต้อง

คำตอบอื่นๆ ที่ไม่ตรง หรือไม่สอดคล้องกับความหมายของคำว่า **บอร์ด** คือ **กระดาน กระดานเผยแพร่ข่าวสาร และการเดินทางระหว่างประเทศ** การที่นักศึกษาแก้ไขเป็น **กระดาน** อาจเป็นเพราะนักศึกษาทราบความหมายที่ใช้กันทั่วไปว่า board หมายถึง กระดาน แต่ไม่ทราบว่า board ในประโยคนี้นั้นหมายถึงอะไร นักศึกษาที่แก้ไขเป็น **กระดานเผยแพร่ข่าวสาร** อาจเป็นเพราะมีประสบการณ์เกี่ยวกับกระดานข่าวในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต และนักศึกษาที่แก้ไขเป็น **การเดินทางระหว่างประเทศ** อาจเป็นเพราะในประโยคมีกลุ่มคำ **บริษัทการบินไทย** จึงเข้าใจว่า **บอร์ด** น่าจะเกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่างประเทศ

การแก้ไขคำไม่ถูกต้องที่กล่าวมาแล้วอาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ทราบความหมายเฉพาะของคำ และนำประสบการณ์มาเทียบเคียงเพื่อเป็นคำตอบ ส่วนการไม่แก้ไขคำของนักศึกษาอาจจะด้วยสาเหตุ คือ ไม่ทราบความหมายของคำ **บอร์ด** หรืออาจจะทำข้อสอบไม่ทัน

นอกจากนั้น ยังมีคำตอบอื่นๆ ที่มีข้อบกพร่องอีก ดังนี้

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ.สายสังคมฯ	จำนวน นศ.สายวิทย์ฯ
ใช้สำนวนต่างประเทศ	กรรมกร	๑	-
ใช้คำผิดความหมาย	ผู้จัดการ	-	๑
(ไม่ตอบ)	แผนก	-	๑
(ไม่ตอบ)	(ไม่ตอบ)	-	๒
รวมทั้งสิ้น		๑	๔

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องของการใช้ภาษา และแก้ไขแตกต่างกัน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๑ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๔ คน นักศึกษาตอบข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง ๒ อย่าง คือ **การใช้สำนวนต่างประเทศ** และ**การใช้คำผิดความหมาย**

การใช้สำนวนต่างประเทศ หมายถึง การใช้สำนวนภาษาตามที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ แต่คำว่า **บอร์ด** เป็นคำภาษาต่างประเทศ **การใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง แต่นักศึกษาแก้ไขเป็น **กรรมกร** ได้ถูกต้อง

การใช้คำผิดความหมาย หมายถึง การใช้คำที่มีความหมายไม่ตรง หรือไม่สอดคล้องกับคำ หรือข้อความ แต่คำว่า **บอร์ด** เป็นคำต่างประเทศที่ไม่ผิดความหมาย **การใช้คำผิดความหมาย** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

การที่นักศึกษาตอบว่า **ใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ** อาจเป็นเพราะนักศึกษาแยกความแตกต่างระหว่างคำกับสำนวนต่างประเทศไม่ได้ การตอบว่า **ใช้คำผิด**

ความหมาย อาจเป็นเพราะนักศึกษาคิดว่า **บอर्ड** แปลว่า กระดาน การไม่ตอบข้อบกพร่อง และ **ไม่แก้ไขคำ** อาจจะด้วยสาเหตุ คือ ไม่ทราบความหมายของคำ **บอर्ड** ไม่ทราบว่า จะแก้ไขเป็นคำใด หรืออาจจะทำข้อสอบไม่ทัน

ส่วนการแก้ไขคำไม่ถูกต้องก็มีสาเหตุและการแก้ไขเช่นเดียวกับที่ได้วิเคราะห์แล้วข้างต้น

ข้อ ๕. เมื่อคืนนี้มีคนร้ายจับประตูโบสถ์เข้าไปโจรกรรมพระพุทธรูปและธรรมมาสน์สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

คำตอบที่ถูกต้อง คือ **โจรกรรม** บกพร่องเพราะ **ใช้คำผิดหน้าที่** แก้ไขเป็น **ขโมย** เพราะ **โจรกรรม** เป็นคำนาม แต่ตำแหน่งของคำนี้ต้องมีหน้าที่เป็นกริยา จึงต้องใช้คำกริยา **ขโมย** แทน **โจรกรรม**

นักศึกษาที่ตอบถูกต้องทั้งข้อบกพร่องและการแก้ไขคำมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒ คน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๒ คน ส่วนสายวิทยาศาสตร์ไม่มีนักศึกษาตอบถูกต้อง ส่วนคำตอบอื่นๆ เป็นคำตอบข้อบกพร่องไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขคำได้ถูกต้องและไม่ถูกต้อง ดังนี้

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ.สายสังคมฯ	จำนวน นศ.สายวิทย์ฯ
ใช้คำผิดความหมาย	ขโมย	๑๑	๑๗
	ขโมย	๑	-
	ลักทรัพย์	๑	-
	ลักขโมย	-	๑
	ไม่ตอบ	๑	-
ใช้คำต่างระดับ	ขโมย	๗	๔
	ลักขโมย	๑	-
ใช้คำผิดระดับ	ขโมย	๑	๑
ใช้คำฟุ่มเฟือย	ขโมย	๑	๑
สะกดคำผิด	จรรกรรม	๑	๑

ข้อบกพร่องของ การใช้ภาษา	แก้ไขเป็น	จำนวน นศ. สายสังคมฯ	จำนวน นศ. สายวิทย์ฯ
ใช้คำกริยาผิด	ขโมย ลักขโมย	๑ ๑	- -
ใช้คำผิดหลักภาษา	ขโมย	-	๑
(ไม่ตอบ)	(ไม่ตอบ)	-	๓
รวมทั้งสิ้น		๒๗	๒๔

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องของการใช้ภาษา และแก้ไขแตกต่างกัน เป็นนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จำนวน ๒๗ คน นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๒๔ คน มีทั้งที่แก้ไขข้อบกพร่องได้ถูกต้องและไม่ถูกต้อง มีดังนี้

การใช้คำผิดความหมาย หมายถึง การใช้คำที่มีความหมายไม่ตรง หรือ ไม่สอดคล้องกับคำ หรือข้อความ แต่คำว่า **โจรกรรม** เป็นคำนาม หมายถึง การลัก การขโมย การปล้น ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับคำตอบที่ถูกต้อง คือ **ขโมย** แต่ ตำแหน่งของคำในประโยคนี้อาจต้องใช้คำที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา คือ **ขโมย** แทน **โจรกรรม** **การใช้คำผิดความหมาย** จึงเป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้อง

การใช้คำต่างระดับ และการใช้คำผิดระดับ ข้อบกพร่องทั้ง ๒ ชนิดนี้ หมายถึง การใช้ถ้อยคำ และการเรียบเรียงถ้อยคำเพื่อให้เหมาะกับโอกาส กาลเทศะ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่สื่อสารกัน แต่คำ **โจรกรรม** เป็นคำระดับเดียวกับ ความในประโยคนี้นี้ **การใช้คำต่างระดับ และการใช้คำผิดระดับ** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

คำฟุ่มเฟือย หมายถึง การใช้คำเกินความจำเป็น หรือใช้คำที่มีความหมายเดียวกันซ้ำซ้อนกัน คำฟุ่มเฟือยจะแก้ไขได้ด้วยการตัดคำที่มีความหมายซ้ำซ้อนออก เช่น พบเจอ แก้ไขเป็น พบ แต่นักศึกษาแก้ไขคำ **โจรกรรม** เป็น **ขโมย** จึงไม่ใช่ข้อบกพร่องของคำฟุ่มเฟือย เพราะนักศึกษาไม่ได้ตัดคำใดคำหนึ่งออก แต่เปลี่ยนคำเป็น **ขโมย** คำฟุ่มเฟือย จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

สะกดคำผิด หมายถึง การเขียนตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำไม่ถูกต้อง หากสะกดคำต่างกัน ความหมายก็จะต่างกันด้วย เช่น รัก รักษ์ คำ **โจรกรรม** เป็นคำที่สะกดถูกต้องแล้ว การที่นักศึกษาแก้ไขเป็น **จรกรรม** เป็นการสะกดคำผิดและไม่มี ความหมาย **สะกดคำผิด** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

คำกริยาผิด หมายถึง การใช้คำที่แสดงอาการของนามและสรรพนาม หรือประธานไม่ถูกต้อง แต่ **โจรกรรม** เป็นคำนาม **คำกริยาผิด** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

คำผิดหลักภาษา หมายถึง การใช้คำตามกฎเกณฑ์ของการใช้ภาษาไม่ถูกต้อง กฎเกณฑ์ของการใช้ภาษามีมากมาย การระบุข้อบกพร่องว่า ใช้คำผิดหลักภาษา เป็นคำตอบที่กว้างมากและไม่ชัดเจน **คำผิดหลักภาษา** จึงเป็นข้อบกพร่องที่ไม่ถูกต้อง

คำตอบของนักศึกษาส่วนที่เป็นการระบุข้อบกพร่องมีความหลากหลาย แต่ที่น่าสนใจคือ นักศึกษาจำนวนมากระบุว่าบกพร่องเพราะ**ใช้คำผิดความหมาย** ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาคิดว่า **โจรกรรม** เป็นคำระดับภาษาแบบแผน ที่มีความหมาย และให้ความรู้สึกถึงการกระทำความผิดที่รุนแรงมากกว่าคำว่า **ขโมย** นักศึกษาที่ตอบว่า**ใช้คำต่างระดับ** และ**ใช้คำผิดระดับ** อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่า **โจรกรรม** เป็นคำระดับภาษาแบบแผนที่ไม่เหมาะสมกับประโยคนี้ นักศึกษาที่ตอบว่า **ใช้คำฟุ่มเฟือย** อาจทราบว่าคำในตำแหน่งนี้ต้องเป็นคำกริยา แต่คำ **โจรกรรม** หากตัดให้เหลือเพียง **โจร** ก็ยังเป็นคำนามตามเดิม ดังนั้น จึงเปลี่ยนเป็นคำกริยา คือ **ขโมย** **การสะกดคำผิด** นักศึกษาแก้ไขเป็น **จรกรรม** คำที่นักศึกษาแก้ไขก็ยังสะกดไม่ถูกต้อง และไม่มี ความหมาย นักศึกษาที่ตอบว่า **ใช้คำกริยาผิด** อาจเป็นเพราะทราบว่าคำในตำแหน่งนี้ต้องเป็นคำกริยาไม่ใช่คำนาม คือ **โจรกรรม** และคำที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาที่ถูกต้องแทนได้ คือ **ขโมย** และการที่นักศึกษาตอบว่า **ใช้คำผิดหลักภาษา** ก็อาจเป็นเพราะนักศึกษาเข้าใจหลักการใช้ภาษาเรื่องตำแหน่งของคำ แต่นักศึกษาตอบข้อบกพร่องโดยรวม ซึ่งเป็นคำตอบที่กว้างเกินไปและสื่อความไม่ชัดเจน นอกจากนั้น ยังมีนักศึกษาที่ไม่ระบุข้อบกพร่อง และไม่แก้ไขคำ อาจด้วยเหตุที่นักศึกษาไม่ทราบคำตอบ หรือทำข้อสอบไม่ทันเวลา

คำตอบในส่วนที่นักศึกษาแก้ไขคำ แต่แก้ไขไม่ถูกต้องมี ๔ คำ คือ **ลักขโมย** **ลักทรัพย์** **ขโมย** **จรกรรม** คำ **ลักขโมย** ประกอบด้วยคำว่า **ลัก** หมายถึง เอาสิ่งของ

ที่เขาไม่ให้ไปด้วยอาการซ่อนเร้น หรือหมายถึง ขโมย และคำว่า **ขโมย** หมายถึง ลัก ลอบทำสิ่งที่ไม่เป็นสิทธิ์หรือไม่ได้รับอนุญาต ดังนั้น **ลักขโมย** จึงเป็นคำฟุ่มเฟือย ทั้งยังไม่ปรากฏคำนี้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำ **ลักทรัพย์** เป็นคำ ที่หมายถึง ขโมยเงินทองของผู้อื่น ความหมายของคำนี้จึงไม่สอดคล้องกับความของ ประโยค ส่วนนักศึกษาที่แก้ไขคำโดยสะกดคำผิดเป็น **ไขมย** อาจเป็นเพราะไม่ทราบ คำสะกดที่ถูกต้อง หรือเป็นเพราะความเลินเล่อของนักศึกษา คำที่แก้ไขไม่ถูกต้องอีก คำหนึ่ง คือ **จารกรรม** อาจเป็นเพราะนักศึกษาออกเสียงคำ **โจรกรรม** ไม่ถูกต้อง จึง เขียนตอบตามการออกเสียงที่ไม่ถูกต้องนั้น หรืออาจเป็นเพราะนักศึกษาเทียบเคียง กับคำว่า **จารกรรม** ซึ่งพบเสมอเมื่ออ่านนวนิยาย หรือการ์ตูนที่มีการจารกรรม แต่ นักศึกษาไม่ได้สนใจหรือจดจำการสะกดคำ จึงสะกดคำไม่ถูกต้อง

วิเคราะห์เปรียบเทียบคำตอบการใช้ภาษา ตอนที่ ๑

จากการศึกษาคำตอบการใช้ภาษา ตอนที่ ๑ ของนักศึกษาทั้งสายสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สรุปจำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกต้อง และจำนวนนักศึกษาที่ตอบไม่ ถูกต้องทั้งข้อบกพร่องการแก้ไขคำ และไม่ตอบ ได้ดังนี้

ข้อ	จำนวนนักศึกษาที่ตอบ ถูกต้อง		รวม	จำนวนนักศึกษาที่ตอบ ไม่ถูกต้อง		รวม
	สายสังคมฯ	สายวิทย์ฯ		สายสังคมฯ	สายวิทย์ฯ	
๓	๒๒	๗	๒๙	๗	๒๒	๒๙
๑	๑๙	๑๐	๒๙	๑๐	๑๙	๒๙
๔	๑๒	๕	๑๗	๑๗	๒๔	๔๑
๒	๒	๒	๔	๒๗	๒๗	๕๔
๕	๒	๐	๒	๒๗	๒๙	๕๖

จากตารางสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยภาพรวมจากนักศึกษาแต่ละสาย ซึ่งมีจำนวนกลุ่มละ ๒๙ คน นักศึกษาสายสังคมศาสตร์ตอบได้ถูกต้องมีจำนวนมากกว่าสายวิทยาศาสตร์ ส่วนคำตอบที่ไม่ถูกต้องจะมีจำนวนนักศึกษาแต่ละสายผันแปรไปตามจำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกต้อง และหากวิเคราะห์แต่ละข้อจะพบว่าจำนวนนักศึกษาศายสังคมศาสตร์ตอบได้ถูกต้องมีจำนวนมากกว่าสายวิทยาศาสตร์

คำตอบแต่ละข้ออาจแสดงให้เห็นว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความยากง่ายต่างกัน ตามลำดับ และแสดงว่านักศึกษาทั้งสองสายรวมทั้งหมด ๕๘ คน เข้าใจข้อบกพร่องมากน้อยต่างกัน กล่าวคือ ข้อบกพร่องเรื่อง**ลักษณะนาม**ในข้อ ๓ และข้อบกพร่องเรื่อง**การใช้คำผิดความหมาย**ในข้อ ๑ มีนักศึกษาตอบได้ถูกต้องข้อละ ๒๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ข้อบกพร่องเรื่อง**การใช้คำภาษาต่างประเทศ**ในข้อ ๔ มีนักศึกษาตอบได้รวม ๑๗ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๑ ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ข้อบกพร่องเรื่อง**การใช้อักษรย่อ**ในข้อ ๒ มีนักศึกษาตอบได้รวม ๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖.๙๐ ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และข้อบกพร่องเรื่อง**การใช้คำผิดหน้าที่**ในข้อ ๕ มีนักศึกษาเฉพาะสายสังคมศาสตร์ตอบได้ ๒ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓.๔๕ ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด จากรายละเอียดคำตอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักศึกษาตอบข้อบกพร่องเรื่อง**คำลักษณะนาม**ได้มากที่สุด และตอบข้อบกพร่องเรื่อง**การใช้คำผิดหน้าที่**ได้น้อยที่สุด

การที่นักศึกษาศายวิทยาศาสตร์ตอบข้อบกพร่องถูกต้องน้อยกว่าสายสังคมศาสตร์ และแก้ไขไม่ถูกต้องมากกว่าสายสังคมศาสตร์นั้นอาจเป็นเพราะนักศึกษาศายวิทยาศาสตร์สนใจและใส่ใจเรื่องภาษาน้อยกว่านักศึกษาศายสังคมศาสตร์

การตอบข้อสอบผิดคำสั่ง

การตอบข้อสอบผิดคำสั่ง คือ การตอบข้อสอบสลับช่องคำตอบที่กำหนดให้ โดยนักศึกษาแก้ไขคำในช่องคำตอบซ้ายมือ และตอบข้อบกพร่องในช่องคำตอบขวามือ การตอบข้อสอบผิดคำสั่งอีกอย่างหนึ่ง คือ การแก้ไขคำโดยการเขียนทั้งประโยคแทนการแก้ไขเฉพาะคำ จากการศึกษา พบว่ามีนักศึกษาศายวิทยาศาสตร์ จำนวน ๒ คน ตอบข้อสอบผิดคำสั่ง

การตอบข้อสอบผิดคำสั่ง เป็นข้อบกพร่องที่เกิดจากนักศึกษาไม่สนใจฟังอาจารย์ที่แจ้งลักษณะข้อสอบให้นักศึกษาทราบในช่วงโง่งมสุดท้ายของการเรียน หรืออาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่เข้าชั้นเรียน

สรุปและเสนอแนะ

ผลการศึกษารูปได้ว่าการตอบข้อสอบหัวข้อการใช้ภาษา ตอนที่ ๑ นักศึกษามีข้อบกพร่อง ๒ ประการ คือ การตอบข้อสอบไม่ถูกต้อง และการตอบข้อสอบผิดคำสั่ง การตอบข้อสอบไม่ถูกต้องแบ่งออกเป็น การตอบข้อบกพร่องไม่ถูกต้อง และการแก้ไขคำไม่ถูกต้อง **การตอบข้อบกพร่องไม่ถูกต้อง**ที่ปรากฏมากที่สุด คือ การใช้คำผิดหน้าที่ รองลงมาคือ อักษรย่อ คำภาษาต่างประเทศ คำผิดความหมาย คำลักษณะนามตามลำดับ และการแก้ไขคำไม่ถูกต้องมีการแก้ไขคำหลากหลาย ส่วน **การตอบข้อสอบผิดคำสั่ง**แบ่งออกเป็น การตอบข้อสอบสลับช่องคำตอบที่กำหนดให้ และการแก้ไขคำโดยการเขียนทั้งประโยคแทนการแก้ไขเฉพาะคำที่บกพร่อง จากข้อบกพร่องทั้งสองประการข้างต้น ปรากฏว่านักศึกษาสายวิทยาศาสตร์มีข้อบกพร่องมากกว่านักศึกษาสายสังคมศาสตร์ ดังนั้น ในการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรพิจารณาความรู้ความสามารถที่แตกต่างกันของนักศึกษาแต่ละสายโดยเฉพาะนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ควรจะต้องทำแบบฝึกหัดเพิ่มมากขึ้น และหากมีแบบฝึกหัดแยกเป็นข้อบกพร่องแต่ละประเภทให้นักศึกษาฝึกแก้ไขจนชำนาญก่อนที่จะฝึกทำแบบฝึกหัดระคนก็อาจจะทำให้นักศึกษาเข้าใจ วิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่องได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

การตอบข้อสอบการใช้ภาษาไทยเป็นทักษะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ จะต้องศึกษาและฝึกหัด และหากนักศึกษาตั้งใจศึกษาบทเรียนทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอ ฟังคำชี้แจงลักษณะข้อสอบก่อนการสอบ การตอบข้อสอบก็จะบรรลุผลได้ไม่ยาก

ข้อสอบวิชาการใช้ภาษาไทยเป็นส่วนสำคัญที่จะประเมินความรู้ความสามารถของนักศึกษา ข้อสอบจึงไม่ควรยากเกินความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของนักศึกษา เช่น การออกข้อสอบเรื่องตัวอักษรย่อของหน่วยงาน คำศัพท์เฉพาะของบางสาขาวิชา เป็นต้น

กล่าวได้ว่าการตอบข้อสอบวิชาภาษาไทย หัวข้อการใช้ภาษาเป็นตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาจะต้องศึกษาหาความรู้และฝึกทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษาให้มากขึ้น ทั้งยังทำให้ผู้สอนได้ทราบว่า การใช้ภาษาเรื่องใดบ้างจะต้องอธิบายโดยละเอียด เพื่อให้การเรียนการสอนและการสอบได้ผลอย่างสมบูรณ์

บรรณานุกรม

- กำชัย ทองหล่อ. (๒๕๓๗). *หลักภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น (๑๙๗๗).
คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย. (๒๕๕๒). *การใช้ภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ ๒). ปทุมธานี: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
บันทึกข้อความ ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕. เรื่องส่งแนวข้อสอบ
ปลายภาค วิชาการใช้ภาษาไทย (ท.๑๖๑).
ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๖). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒*. กรุงเทพมหานคร:
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๒๒. *หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป*. สืบค้นเมื่อวันที่
๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖, จาก [http://www.reg.tu.ac.Th/registrar/_link/8_knowledge/
curric_cd /curric_ba/B_oo_complete.pdf](http://www.reg.tu.ac.Th/registrar/_link/8_knowledge/curric_cd /curric_ba/B_oo_complete.pdf)